

V Czwartek Wielkiego Postu

Tekst Ewangelii (J 8,51-59): Wtedy Jezus powiedział do żydów: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli kto zachowa moje nauki, nie zazna śmierci na wieki». Rzekli do Niego żydzi: «Teraz wiemy, że jesteś opętany. Abraham umarł i prorocy - a Ty mówisz: Jeżeli kto zachowa moje nauki, ten śmierci nie zazna na wieki. Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Abrahama, który przecież umarł? I prorocy pomarli. Kim Ty siebie czynisz?» Odpowiedział Jezus: «Jeżeli Ja sam siebie otaczam chwałą, chwała moja jest niczym. Ale jest Ojciec mój, który Mnie chwałą otacza, o którym wy mówicie: "Jest naszym Bogiem", ale wy Go nie znacie. Ja Go jednak znam. Gdybym powiedział, że Go nie znam, byłbym podobnie jak wy - kłamca. Ale Ja Go znam i słowa Jego zachowuję. Abraham, ojciec wasz, rozradował się z tego, że ujrzał mój dzieło - ujrzał [go] i ucieszył się». Na to rzekli do Niego żydzi: «Pięćdziesięciu lat jeszcze nie masz, a Abrahama widzicie?» Rzekł do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Zanim Abraham stał się, JA JESTEM». Porwali więc kamienie, aby je rzucić na Niego. Jezus jednak ukrył się i wyszedł ze świątyni.

«Abraham, ojciec wasz, rozradował się z tego, że ujrzał mój dzieło - ujrzał [go] i ucieszył się.»

Rev. D. Enric CASES i Martín
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj w. Jan nas stawia wobec objawiającego się w świątyni Jezusa. Zbawiciel objawia dzieło nieznanego żydom: że Abraham ujrzał i ucieszył się kontemplując dzieło Jezusa. Wszyscy wiedzieli, że Bóg zawarł z Abrahamem przymierze, zapewniając wielkimi obietnicami dotyczącymi zbawienia dla jego potomstwa. Bez wątpienia, nie wiedzieli jak daleko sięgało Boskie światło. Chrystus zapewnia ich,

1? Abraham ujrze? Mesjasza i dzie? Jahwe, o którym mówi mój dzie?.

W tym objawieniu Jezus ukazuje si? jako ten, który ogl?da wiecznie Boga. Jednak przede wszystkim ukazuje si? jako kto? istniej?cy wiecznie i obecny w czasach Abrahama. Chwil? pó?niej w ogniu dyskusji, kiedy mu wyrzucaj?, ?e nie ma jeszcze pi??dziesi?ciu lat mówi im: « Zaprawd?, zaprawd?, powiadam wam: Zanim Abraham sta? si?, JA JESTEM» (J 8,58). Jest to jawna deklaracja swojej bosko?ci, któr? mogli zrozumie? doskonale, i gdyby znali bardziej Ojca, mogliby dzi?ki niej uwierzy?. Wyra?enie „Ja JESTEM”” jest cz??ci? ?wi?tego tetragramu JHWH (Jahwe), objawionego na górze Synaj.

Chrze?cija?stwo to co? wi?cej ni? zbiór wznios?ych regu? moralnych, mówi?cych jaka mo?e by? doskona?a mi?o?? lub czym jest przebaczenie. Chrze?cija?stwo jest wiar? w osob?. Jezus jest Bogiem i prawdziwym cz?owiekiem. «Doskona?ym Bogiem i doskona?ym cz?owiekiem», mówi Symbol Atanazego. ?wi?ty Hilary z Poitiers napisa? pi?kn? modlitw?: «Udziel nam umiej?tno?ci w?a?ciwego i godnego zwracania si? do Ciebie, o?wie? nasz? inteligencj?, spraw te?, by nasze s?owa by?y wyrazem naszej wiary, a tak?e aby?my którzy za po?rednictwem proroków i Aposto?ów poznali Ci? Bo?e Ojcze i jedyne?o Pana naszego Jezusa Chrystusa, potrafili czci? Ci? jako Boga, w którym nie ma jedno?ci osób, i wyznawa? Twego Syna, we wszystkim podobnemu Tobie».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Zmartwychwstanie Chrystusa to ?ycie dla umar?ych, przebaczenie dla grzeszników, chwa?a dla ?wi?tych. Dlatego psalmista zach?ca ca?e stworzenie do ?wi?towania zmartwychwstania Chrystusa, mówi?c, ?e w tym dniu, w którym dzia?a? Pan, powinni?my si? cieszy? i nape?nia? rado?ci?» (?w. Maksym z Turynu)

•

«Doktorzy prawa nie rozumieli rado?ci obietnicy; nie rozumieli rado?ci nadziei. Jednak nasz ojciec Abraham umia? si? radowa?, poniewa? mia? wiar?. Ci doktorzy prawa stracili wiar?: byli doktorami prawa, ale bez wiary. Ponadto: utracili prawo, poniewa? centrum prawa jest mi?o??, mi?o?? do Boga i bli?niego...» (Franciszek)

•

«Jedynie Boska tożsamość Osoby Jezusa może usprawiedliwić takie Jego absolutne wymaganie: 'Kto nie jest ze Mnie, jest przeciwko Mnie' (Mt 12, 30), a także Jego słowa, że w Nim 'jest coś więcej niż Jonasz... coś więcej niż Salomon' (Mt 12, 41-42), 'coś większego niż wieżyca' (Mt 12, 6); gdy przypomina w odniesieniu do siebie, że Dawid nazwał Mesjasza swoim Panem, i gdy stwierdza: 'Zanim Abraham stał się, Ja Jestem' (J 8, 58), a nawet: 'Ja i Ojciec jedno jesteśmy' (J 10, 30)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 590)